

Advies 07060

Niet bevorderen leerling; nalatigheid begeleiding dyslexie

De klacht heeft betrekking op het niet bevorderen van een leerling. Klagers stellen zich op het standpunt dat in de besluitvorming onvoldoende rekening is gehouden met de belangen van hun zoon en dat de school nalatig is geweest in de begeleiding van de dyslexie van hun zoon. De klacht wordt ongegrond verklaard.

Advies aan

Het bestuur van de Vereniging Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** (hierna te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw D., wonende te ***, ouders van *A* (hierna te noemen: klagers).

Het verloop van de procedure

Bij brief van 28 augustus 2007, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen het *** te *** (hierna te noemen: de school).

Bij brief van 14 september 2007 heeft drs. A., rector ad interim van het ***, namens de school op het in de klachtbrief gestelde gereageerd.

Bij brief van 14 september 2007 heeft ing. P., voorzitter van het bestuur VCVO ***, namens het bevoegd gezag gereageerd.

Op 16 oktober 2007 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Namens de school en het bevoegd gezag zijn drs. A., voornoemd, B., afdelingsleider 3/4/5/6 VWO alsmede mevrouw J., zorgcoördinator verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

Standpunt van klagers

Uit de stukken en hetgeen ter zitting is besproken leidt de Commissie – zakelijk weergegeven – het volgende af:

Klagers zijn het niet eens met het besluit van het *** om hun zoon *A* niet te bevorderen naar 6 VWO. Zij zijn van mening dat in de besluitvorming de belangen van hun zoon niet voldoende zijn meegewogen en dat de school nalatig is geweest in de begeleiding van de dyslexie van *A*. Volgens klagers was er door de late vaststelling van de dyslexie reden genoeg om van een uitzonderings situatie te spreken, waarvoor een speciale oplossing diende te worden gezocht.

Standpunt van bevoegd gezag en school

Volgens de school is in de docentvergadering een weloverwogen besluit genomen *A* niet te bevorderen. Voor dyslectische leerlingen gelden geen speciale overgangsnormen. De

docentvergadering vond de basis van *A* te zwak om het examenjaar succesvol af te sluiten en acht doubleren in *A*'s belang.

Wat betreft de begeleiding van de dyslexie. In klas 1 van het Gymnasium is er door de zorgcoördinator mevrouw J. aangedrongen op een dyslexie onderzoek. Hiervan is toen geen gebruik gemaakt, aangezien klagers meenden dat de problemen van *A* te maken hadden met het feit dat hij een achterstand had door het zwakke spellingsonderwijs op de Vrije School.

In de tweede klas heeft *A* deelgenomen aan een groepsonderzoek om dyslexie op te sporen. Hieruit kwam naar voren dat er te weinig aanwijzingen waren voor dyslexie, maar dat vervolgonderzoek verstandig zou zijn. Er is hier door klagers geen gevolg aangegeven. Zij bleven bij het standpunt dat de achterstand lag aan de achterstand die *A* had opgelopen op de Vrije School. Door de school is wel remediale hulp gestart. Mevrouw J. heeft er voor gezorgd dat *A* extra tijd kreeg bij proefwerken voor Frans en Engels. De begeleiding die *A* kreeg was niet structureel of gebonden aan een handelingsplan daar er toen nog geen dyslexieverklaring was.

Uiteindelijk is er in Gymnasium 5 toch overgegaan tot een onderzoek bij ***, waar dyslexie uiteindelijk vastgesteld werd.

A werd vanaf dat moment begeleid door de heer K., dyslexiecoach. Hij heeft computerondersteuning gekregen en een demo van het programma Kurzweil waarmee een leerling thuis en op school in de mediatheek kon werken. Helaas heeft *A* tot begin juni geen gebruik gemaakt van de aangeboden hulp van de dyslexiecoach en heeft hij weinig tot niets met de software van het programma Kurzweil gedaan.

Alles overziend stelt de schoolleiding dat hij adequaat gehandeld heeft in het begeleiden van *A*.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Commissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt:

De Commissie stelt voorop dat het nemen van bevorderingsbeslissingen een eigen bevoegdheid is van scholen, die dient te worden uitgeoefend met inachtneming van bepaalde grenzen van redelijkheid. Omdat sprake is van een zogenoemde discretionaire bevoegdheid, neemt de Commissie bij de beoordeling van concrete bevorderingsbeslissingen de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie uitsluitend negatief zal oordelen over een concrete bevorderingsbeslissing, indien deze naar haar oordeel apert onredelijk is.

Echter, in onderhavig geval was er een beroepsmogelijkheid binnen de school aanwezig, waar klagers geen gebruik van hebben gemaakt. Op grond van het Reglement voor rapportage, advisering, bevordering en doorstroming (blz.6) is de Commissie van Beroep bevoegd een dergelijk bezwaar te onderzoeken en haar bevindingen aan de directie voor te leggen. Nu dit laatste ten onrechte is nagelaten, betekent dit dat de (klachten-)Commissie niet toekomt aan een verdere inhoudelijke beoordeling van dit onderdeel van de klacht.

Ten aanzien van de begeleiding van de dyslexie:

De Commissie stelt vast dat de klagers en de school lijnrecht tegenover elkaar staan wat betreft de begeleiding van de dyslexie van *A*.

De Commissie onderscheidt twee periodes in de begeleiding van de dyslexie te weten; de periode voorafgaand aan de verklaring en de periode van na de dyslexieverklaring.

Begeleiding voorafgaande aan de dyslexieverklaring:

Klagers verwijten de school willekeur in de begeleiding van *A* en stellen dat de school nalatig is geweest in deze begeleiding. De Commissie merkt op dat de school het voortouw heeft genomen. In het eerste en tweede schooljaar heeft de zorgcoördinator herhaaldelijk aangedrongen op een dyslexieonderzoek. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat klagers toen nog niet open stonden voor dyslexie, aangezien zij de problemen van *A* in eerste instantie aan zijn vooropleiding en concentratie wijten.

Omdat er geen sprake was van een dyslexieverklaring (en dus geen sprake van dyslexie), was er ook geen structureel continue handelingsplan opgesteld. De school heeft *A* echter wel extra begeleiding gegeven. De Commissie acht derhalve geen termen van nalatigheid aanwezig en volgt klagers ook niet in de redenering dat de school hiervoor alle verantwoordelijkheid dient te dragen. De Commissie betreurt het dan ook dat klagers de ondersteuning van *A* hebben vertaald naar willekeur en nalatigheid, terwijl de Commissie juist de indruk gekregen heeft dat de docenten naar hun beste weten hebben gehandeld.

Begeleiding na afgifte van de dyslexieverklaring:

De heer K., dyslexiecoach, is direct gestart met de begeleiding van *A*. Hij heeft 1 uur per week waarop met de dyslexieerlingen uit de bovenbouw afspraken kunnen worden gemaakt over hun verdere begeleiding. Het komt de Commissie voor dat klagers het feit dat er 1 uur spreekuur per week is verkeerd uitgelegd hebben met het idee dat de heer K. slechts 1 uur per week heeft voor alle leerlingen. Daarnaast betekent het afzeggen van een afspraak niet direct dat dan de gehele begeleiding tekort schiet.

Met betrekking tot het programma Kurzweil merkt de Commissie het volgende op. De heer K. heeft in zijn email aan klaagster aangegeven dat het programma (nog) niet op school was geïnstalleerd. Dit zou in het komende jaar plaatsvinden. Klagers hebben toen de conclusie getrokken dat het voor *A* geen zin (meer) had met de demo van dit programma te oefenen. Het programma is echter in februari op school in gebruik genomen. *A* had daar volgens de Commissie dus geruime tijd mee kunnen werken. Hij heeft echter tot juni geen hulp gevraagd aan de heer K..

Alles overziende is de Commissie van oordeel dat de school in de begeleiding na de dyslexieverklaring niet tekort is geschoten.

Naar aanleiding van de ingebrachte stukken en het verhandelde ter zitting komt de Commissie tot het oordeel dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

- verklaart de klacht ongegrond.

Advies aan bevoegd gezag

De Commissie ziet geen reden een advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 16 oktober 2007 door mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede mr. W. van Blitterswijk-Dansberg en drs. K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers als secretaris.